

ere berettigede til paa den Maade at opfaste os til Formyndere, at vi paa Grund af Reflexioner over, hvad Beboerne kunde være tjente med, gjøre Communen gennem dens Repræsentanter umyndig. Disse Ord vil jeg med den fornødne Forandring overføre paa det foreliggende Forhold. Jeg troer ikke, at Landstinget i den Grad kan tilfidesætte de Hensyn, som det skylder disse Mænd derovre, at det skulde forkaste det Lovforslag, de have vedtaget. Endelig maa jeg tilstaae, at jeg troer heller ikke, at der er noget Exempel i Landstingets Historie paa, at man ved 3die Behandling har forkastet et Lovforslag, som ved anden Behandling, saavel hvad de enkelte Paragrapher, som hvad dets Heelhed angaaer, har faaet en saa stor Majoritet som dette, og jeg henstiller derfor trostigt til Thinget at stemme for Sagen ved den endelige Afstemning.

Orsted: Jeg havde ikke isinde at tage Ordet under den sidste Behandling af nærværende Sag; thi af de forffjellige Udtalelser, som have fundet Sted fra min Side ved den foregaaende Behandling, fremgaaer ikke aleneste, at jeg maa fraraade Lovudkastet, men ogsaa af hvilke Grunde, saa jeg kan altsaa henholde mig dertil. Jeg skal dog i Anledning af det Meget, som nu er blevet yttret, tillade mig nogle saa Bemærkninger. Det forholder sig ikke, som man gjerne vil fremstille Sagen, som om Udvalget, der har været nedsat i nærværende Sag, havde blot støttet sig til de Meningsyttringer, de havde erholdt fra enkelte Mænd. Udvalget bestaaer af Mænd, som tildeels nøie kjende de vestindiske Forhold og iøvrigt have Øyne til at bedømme de forffjellige Raisonnements, der ere fremsatte, og, at det har havt den Bessedenhed at conferere med nogle sagkyndige Mænd og paabe- raabe sig deres Meninger, kan aldeles ikke svække Sagen. Jeg for mit Vedkommende, som ikke har været i Udvalget, havde i det Dieblig, jeg modtog Loven, i det Væsentlige de samme Tvivl om dens Hensigtsmæssighed, som ere fremsatte af Udvalget, og jeg tør dog til- troe mig, at jeg er ikke blottet for Kjendskab til de vestindiske Forhold, da jeg i en lang Martrække har deeltaget i de allervigtigste vest-

indiske Sagers Behandling, saavel i Cancelliet som i forffjellige betydelige Commissioner. Jeg vil ingenlunde derfor tillægge mig nogen Autoritet, men troer kun, at man har Uret i at paastaae, at de, som have stemt mod Lovudkastet, have stemt saaledes paa Grund af hemmelige Autoriteter. Jeg troer, at man har stemt derimod af klare, beviste Grunde. Hvad man har sagt om, at Udkastet, fordi det ikke var udtømmende, dog vel kunde fortjene at blive antaget, kan vel være rigtigt, dersom man kun kunde bebrejde Loven, at den havde Mangler i saa Henseende, men det forekommer mig, at Loven aldeles ikke indeholder det, man kunde ønske i en Lov, der kaldes Coloniallov. Den staaer uendeligt langt tilbage for den Lov om de vestindiske Besiddelser, man fik den 31te Marts 1755. Den indeholdt aldeles Intet om Dernes Beshyrelse, indeholder blot den almindelige Sætning, at der skal være en Gouverneur, og efterat den største Deel af de Bestemmelser, som findes i Forordningen af 31te Marts 1755, ere praktiff satte ud af Kraft, og Alt berøer paa specielle Resolutioner, forekommer det mig dog synderligt at give Noget, man vil kalde en Coloniallov, som aldeles Intet indeholder derom, og jeg troer, at man luffer Veien for gavnlige Reformers og den høist nødvendige faste Ordning af Forholdene der, naar de ikke kunne foregaae, uden at Sagen skal forelægges Rigsdagen. Den Myndighed, der er overladt Finanzministeren i Forbindelse med Colonialraadet, til at bevirke Bestemmelser, uden at de behøve Rigsdagens Sanction, omfatter kun ganske enkelte Forhold, men langt fra alle de mange, der kan være Spørgsmaal om. Hvad det eneste Praktiff i hele Lovgivningen angaaer, nemlig, at der skal oprettes et Colonialraad, troer jeg de Fleste, der have sat sig ind i Forholdene paa Verne, ville finde, at et fælles Raad for St. Croix og St. Thomas er aldeles uhenfigtsmæssigt i næsten alle Forhold, der bestaae paa Verne, da Tilstandene paa St. Thomas og St. Jan paa den ene Side og St. Croix paa den anden Side ere aldeles forffjellige. Naar man nu vil lade disse Forhold gaae igjennem et fælles Raad, som skal holdes paa St. Croix, og hvortil de paa St. Thomas og St. Jan valgte Med-